

- Ve **Skutcích 18:23** se Pavel opět vydává na svou již třetí misijní cestu z téhož sboru. Pokud existoval v Jeruzalémě „vedoucí sbor“, kde bylo jeho vedení v těchto případech?
- Kdo pověřil Filipa ve **Skutcích 8:5**, aby kázal v onom samařském městě? Až do 14. verše neslyšeli „apoštolové v Jeruzalémě, že Samaři obdrželo slovo od Boha“.
- Ve **Skutcích 8:26, 29 a 40** čteme, že Filip byl do míst, kde kázal, veden pouze Duchem svatým.
- Kdo zabránil Pavlovi a Silasovi kázat v Asii, jak je uvedeno ve **Skutcích 16:6-7**? Byl to „vedoucí sbor“ v Jeruzalémě, anebo to byl „Duch Ježíšův“?

Jak je patrné z výše uvedených veršů, kazatelskou práci křesťanů v prvním století řídil Duch Kristův (Duch svatý). Ale co ukazují verše, na něž se Strážná věž odvolává, aby podpořila své stanovisko ohledně „vedoucího sboru“ v Jeruzalémě

V **15. kapitole Skutků** se Pavel s Barnabášem vydali za apoštoly a staršími do Jeruzaléma, aby vyřešili rozepři týkající se obřizky nežidovských křesťanů, a ve **Skutcích 16:4** Pavel se Silasem doručili „ustanovení“, která apoštolové a starší v Jeruzalémě rozhodli. Dokazuje to snad, že v Jeruzalémě existoval „vedoucí sbor“? Naprosto nikoli.

Pokud se na **Skutky 15:1-2** podíváme pozorně, zjistíme, že zmíněná rozepře nastala, když muži z jeruzalémské oblasti (t. j. z Judeje) přišli do sboru v Antiochii a prohlásili, že místní věřící musí být podle židovského zvyku obřezáni. **Mělo by nás tedy překvapovat, že se spor urovnával v Jeruzalémě, když byl vyvolán muži právě z té oblasti?**

V **16. kapitole Skutků** se píše o „ustanoveních“, která Pavel se Silasem doručovali a která se týkala rozhodnutí ohledně obřizky. Není zde ani náznak, že by tato „ustanovení“ zahrnovala další věci. A tak vidíme, že neexistuje žádné opodstatnění pro tvrzení, že potřebujeme nějakou „organizaci“, která by dnes vedla Boží lid.

KDO JE TEDY TÍM „VĚRNÝM A ROZVÁŽNÝM OTROKEM“?

Ježíš u **Matouše 24:45-51** popisuje dva typy otroků (nebo služebníků), kterým byl svěřen majetek jejich pána po dobu jeho nepřítomnosti. Po pánově návratu byl jeden otrok shledán „věrným“ a byl odměněn tím, že byl ustanoven nade „vším“ pánovým majetkem. Druhý otrok se prokázal jako nevěrný, a když jeho pán přijel, vyhodil onoho otroka ven s pokrytci. Pointa Ježíšova podobenství tkví v tom, že my všichni máme usilovat o to, abychom byli „věrnými“ služebníky našeho Pána, abychom byli shledáni „věrnými“ a odměněni větší autoritou a odpovědností, až náš Král Ježíš přijde pro svůj lid. V těchto verších není ani náznak toho, že by se věrným „otrokem“ prorocky rozuměla nějaká organizace, která bude „ustanovena“ nad Jehovovým majetkem. Ba naopak, stejně jako se kterýkoli jednotlivec může stát součástí skupiny zlého „otroka“ tím, že je Bohu nevěrný, tak se kdokoli může stát součástí skupiny věrného „otroka“ tím, že je věrný v úkolech, kterými ho pověřuje Duch svatý.

Svůj život skutečně vystavujeme velkému nebezpečí, pokud svěřujeme svou věčnost do rukou lidských vůdců a hledáme u nich duchovní jistotu. Bible říká:

„Prokletý je zdatný muž, který vkládá důvěru v pozemského člověka a skutečně činí tělo svou paží.“ (Jeremjáš 17:5).

Tím jediným, u něhož máme hledat věčný život a duchovní pravdu, je Ježíš Kristus.

On prohlašuje: **„Jsem cesta a pravda a život; nikdo nepřichází k Otci, leda skrze mne.“** (Jan 14:6)

Witnesses for Jesus, Inc
PO Box 50911
Colorado Springs, CO 80949 USA
www.4jehovah.org
www.rozcesti.org

CO JE „TA PRAVDA“?

PRO NÁBOŽENSTVÍ, které o sobě tvrdí, že je jedinou cestou k Bohu, je často charakteristické, že uvádí seznam unikátních kritérií, jež mají dokázat, že se jedná o jediné pravé náboženství. Například mormoni vydali pro potenciální konvertity brožuru s názvem *Sedmnáct znaků jediné pravé církve*. Vzhledem k tomu, že mormonská církev je jedinou církví, která tvrdí, že splňuje všech těchto sedmnáct požadavků uváděných ve svém materiálu, mormoni věří, že nikdo nemůže dosáhnout spasení na nejvyšší úrovni slávy, pokud se nepřidá právě k jejich církvi.

V tomto ohledu se svědkové Jehovovi od mormonů nijak neliší. V mnoha materiálech, které mají k jejich náboženství přilákat potenciální konvertity, předkládá Strážná věž jedinečný seznam kritérií ke stanovení toho, čemu říká „pravda“. Pro svědky Jehovovy jsou pak tato kritéria důkazem, že organizace Strážná věž je dnes jediným pravým křesťanským náboženstvím na zemi.

DOKAZUJÍ KRITÉRIA STRÁŽNÉ VĚŽE, ŽE JDE O JEDINÉ PRAVÉ NÁBOŽENSTVÍ?

Následující seznam kritérií Strážné věže má charakterizovat „jediné pravé náboženství“. Tento specifický seznam se nachází na str. 26-27 v publikaci Strážné věže z roku 1996 s názvem *Co od nás Bůh vyžaduje?*:

1. Vyvarovat se válek a politiky
2. Vyvarovat se pohanských svátků
3. Odmítat učení o Trojici
4. Odmítat nesmrtnost duše a peklo
5. Kázat o Království
6. Oznamovat Boží jméno „Jehova“

Podle Strážné věže tato kritéria dokazují, že její náboženství je to jediné pravé. Avšak splňuje je pouze organizace Strážná věž? Bádání odhalilo, že tomu tak není, neboť uvedené doktríny si přisvojují i následující náboženské společnosti:

- Assemblies of Yahweh
- Assemblies of the Called out Ones of Ya
- House of Yahweh
- Assembly of YHWH Yeshua
- Kristadelfiáni

Vzhledem k tomu, že Strážná věž tvrdí, že existuje pouze jedno pravé křesťanské náboženství, jak mohou tato kritéria určující „pravdu“ dokázat, že je pouze jedno pravé náboženství, když je splňují také další náboženství? To je důkaz, že náboženství Strážné věže nemá jedinečnou víru a praktiky, jež nazývá „pravdou“, a proto tato kritéria nemohou sloužit k určení „jediného pravého náboženství“.

KDO JE „TA PRAVDA“?

Je jistě důležité věřit biblickému učení, že máme přijít k „pravdě“, ale Bible touto „pravdou“ nemíní určité náboženství či náboženskou skupinu. Naproti tomu ukazuje na osobu – a ne na náboženství – která je „tou pravdou“. U Jana 14:6 Ježíš oznamuje: „Já jsem... **ta pravda**“, a ve své modlitbě k Otci řekl: „Posvěť je pravdou; tvé **slovo je pravda**.“ (Jan 17:17, *Překlad Nového Světa, PNS*) **Kdo je tím žijícím „Slovem“, kdo je „pravdou“?** Jan 1:14 nám říká: „**Slovo se stalo tělem** a přebývalo mezi námi a dívali jsme se na jeho slávu, slávu, jaká patří jedinému zplozenému synovi od otce.“ (Jan 1:14, *PNS*) Nejenže je Ježíš v Písmu označen „ta pravda“, ale On též tvrdí u Jana 5:39-40, že celé Písmo bylo napsáno, aby „vydávalo svědectví“ o něm!

Apoštol Petr se neptal, „k čemu“ mají odejít. Řekl: „Pane, ke **komu** odejdeme? [Ježíši,] máš výroky věčného života.“ (Jan 6:68, *PNS*) Rozpoznal, že se s příchodem Krista změnilo Boží uspořádání od jednání prostřednictvím organizace (židovského systému) k přímému jednání skrze jeho Syna Ježíše

Krista (Hebrejcům 1:1-2) a k vedení prostřednictvím jeho Ducha svatého (Jan 16:13). Už nepotřebujeme kněžskou organizaci, aby nás vedla k Bohu Jehovovi. Nyní máme přímý přístup k Bohu skrze Ježíše Krista jakožto našeho jediného „Velekněze“ a „Prostředníka“ mezi námi a Bohem (Hebr. 7:25-26; 2. Tim.2:5).

VEDE STRÁŽNÁ VĚŽ LIDI K „PRAVDĚ“?

Místo aby vedla lidi k „Pravdě“, dosadila se Strážná věž na Kristovo místo, když prohlásila: „**Ježíš Kristus není prostředníkem mezi Bohem Jehovou a celým lidstvem**. Je prostředníkem mezi svým nebeským Otcem, Bohem Jehovou, a národem duchovního Izraele, jenž je **omezen na pouhých 144 tisíc členů**.“ (*Celosvětová bezpečnost pod „Knížetem pokoje“*, 1986, str. 10, angl.) Místo aby povzbuzovala svědky Jehovovy, aby šli k samotnému Ježíši pro „pravdu“ a „věčný život“ (Jan 10:28; 14:6), Strážná věž prohlašuje, že její organizace je „Pravdou“, a říká svědkům Jehovovým, že musejí „přijít“ k ní „aby získali záchranu“. (*Strážná věž*, 1. října 1982, str. 15). Strážná věž tvrdí, že „pro věčný život nemůžeme jít nikam jinam“, (*Strážná věž*, 15. listopadu 1992, str. 21), avšak nic nemůže být dále od pravdy.

Nejen že Strážná věž odvádí svědky Jehovovy od věčného života, když jim brání v příchodu k Ježíši jako k „prostředníku“, ale též je ochuzuje o Jehovovo schválení, když jim říká, že nepatří do „nové smlouvy“ a že jim není dovoleno, aby byli „adoptováni“, přijati do Boží duchovní rodiny (*Strážná věž*, 1. února 1998, str. 19-20). V listu Římanům 8:8-9 je uvedeno, že pokud někdo nemá Božího Ducha, kterého lze obdržet pouze „adopcí“ (Římanům 8:14-16), nemůže „se líbit Bohu“ ani „nepatří Kristu“. Učení Strážné věže tudíž nechává všechny svědky Jehovovy bez naděje na věčný život!

JE BOŽÍ VEDENÍ VŽDYCKY PROSTŘEDNICTVÍM ORGANIZACE?

Charakteristickým znakem falešného náboženství je, že ustanovuje sebe sama za „prostředníka“ mezi svými stoupenci a Bohem. Ať už mluvíme o mormonech

s jejich prorokem Josephem Smithem a proroky následujícími, o islámu s jeho prorokem Mohamedem, o hnutí New Age s jeho gury a duchovními vůdci, nebo o svědcích Jehovových s takzvanou organizací „věrného a rozvázného otroka“, je Satanova taktika vždy stejná: Přesvědčit lidi, že nemohou komunikovat přímo s Bohem, a vyžadovat od nich, aby se spoléhali na lidské vůdce, kteří jim poradí a pomohou v duchovní oblasti.

Bible však říká: „A pokud jde o vás, pomazání, které jste přijali od něho, zůstává ve vás a **nepotřebujete, aby vás někdo vyučoval**; ale jak **vás pomazání od něho vyučuje o všem**, a je pravé a není lží, a právě jak **vás vyučilo**, zůstaňte ve spojení s ním.“ (1. Jana 2:27, *PNS*). Nepotřebujeme nějakou organizaci, aby nás „vyučovala“ duchovní pravdě, protože máme Krista a vede nás „pomazání“ jeho Ducha. Stejně jako křesťany v prvním století, i nás Boží Duch svatý „uvádí“ do „celé pravdy“ (Jan 16:13).

Na rozdíl od tvrzení organizace Strážná věž při pohledu do Písma jasně vidíme, že v Jeruzalémě v prvním století neexistoval žádný „vedoucí sbor“, který by vedl Ježíšovy následovníky. Sborny a jednotlivce totiž vedl přímo Duch svatý, jak názorně ukazují níže uvedené biblické texty:

- Ve **Skutcích 13:2-4**, vidíme, jak sám Duch svatý vedl sbor v Antiochii, aby vyslali Pavla a Barnabáše na první misijní cestu, a neměli tedy žádné schválení od údajného „vedoucího sboru“ v Jeruzalémě.
- Když se vrátili z misijní cesty, jak je uvedeno ve **Skutcích 14:26-28**, nepodávali zprávu „vedoucímu sboru“ v Jeruzalémě, ale sboru v Antiochii, který je vyslal.
- Stejně tak ve **Skutcích 18:22** vidíme, jak se Pavel a Silas vracejí z Pavlovy druhé misijní cesty – a to evidentně nikoli k „vedoucímu sboru“ v Jeruzalémě – nýbrž do sboru v Antiochii.